Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

12. november 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2009/138/EF – artikel 274 – den lov, der finder anvendelse på likvidationen af forsikringsselskaber – tilbagekaldelse af et forsikringsselskabs tilladelse – udpegelse af en midlertidig likvidator – begrebet »[a]fgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« – ingen retslig afgørelse om at indlede likvidationsproceduren i hjemlandet – udsættelse af de retslige procedurer over for det pågældende forsikringsselskab i andre medlemsstater end selskabets hjemland«

I sag C-427/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Sofiyski rayonen sad (kredsdomstol i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 27. maj 2019, indgået til Domstolen den 4. juni 2019, i sagen

Bulstrad Vienna Insurance Group AD

mod

Olympic Insurance Company Ltd,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (refererende dommer) og N. Jääskinen,

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– den bulgarske regering ved T. Mitova og E. Petranova, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved H. Tserepa-Lacombe og Y.G. Marinova, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. juli 2020,

afsagt følgende

* Processprog: bulgarsk.

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 274 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT 2009, L 335, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 (EUT 2013, L 341, s. 1) (herefter »direktiv 2009/138«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem forsikringsselskabet Bulstrad Vienna Insurance Group AD (herefter »Bulstrad«) og forsikringsselskabet Olympic Insurance Company Ltd (herefter »Olympic«) vedrørende udbetaling af en forsikringserstatning.

Retsforskrifter

EU-retten

3 117.-119., 123., 125., 126. og 130. betragtning til direktiv 2009/138 har følgende ordlyd:

»(117) Da den nationale lovgivning om saneringsforanstaltninger og likvidation ikke er harmoniseret, er det hensigtsmæssigt inden for rammerne af det indre marked at sikre en gensidig anerkendelse af medlemsstaternes saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer for så vidt angår forsikringsselskaber og det nødvendige samarbejde under hensyntagen til behovet for ensartethed, universalitet, samordning og offentlighed i henseende til sådanne foranstaltninger samt ensartet behandling og beskyttelse af forsikringskreditorer.

(118) Det bør sikres, at de saneringsforanstaltninger, som den kompetente myndighed i en medlemsstat har truffet med henblik på at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle soliditet og for i så høj grad som muligt at forebygge en likvidation, får fuld virkning inden for [Den Europæiske Union]. Virkningerne af sådanne saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer i forhold til tredjelande bør dog ikke berøres heraf.

(119) Der bør skelnes mellem kompetente myndigheder med hensyn til saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer og tilsynsmyndigheder for forsikringsselskaber.

[…]

(123) Afgørelser om likvidation af forsikringsselskaber bør alene kunne træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet. Afgørelserne bør have virkning i hele [EU] og bør anerkendes af alle medlemsstaterne. Afgørelserne bør offentliggøres i overensstemmelse med procedurerne i hjemlandet og i *Den Europæiske Unions Tidende*. Oplysningerne bør også stilles til rådighed for kendte kreditorer med bopæl i [EU], som bør have ret til at anmelde fordringer eller indgive bemærkninger.

[…]

(125) Alle betingelser for indledning, afvikling og afslutning af likvidationen bør være underlagt hjemlandets lovgivning.

(126) For at sikre en samordnet indsats blandt medlemsstaterne, bør tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i alle andre medlemsstater straks underrettes om indledningen af en likvidation.

[…]

(130) For at beskytte berettigede forventninger og sikkerheden i forbindelse med bestemte transaktioner i andre medlemsstater end hjemlandet er det nødvendigt at afgøre, hvilken lovgivning der gælder for konsekvenserne af saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer for verserende retssager og individuel tvangsfuldbyrdelse som følge af retssager.«

4 Direktivets artikel 13 med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

[…]

8) »hjemland«:
   a) i forbindelse med skadesforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der dækker risikoen, har hovedsæde
   b) i forbindelse med livsforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der påtager sig en forpligtelse, har hovedsæde, eller
   c) i forbindelse med genforsikring den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets hovedsæde er beliggende

[…]«

5 Direktivets artikel 144, der har overskriften »Tilbagekaldelse af tilladelse«, er sålydende:

»1. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet kan tilbagekalde en tilladelse, der er meddelt et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis selskabet:

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde uden videre bortfalder

b) ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelse

c) groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i medfør af de bestemmelser, som gælder for det.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet tilbagekalder en tilladelse, der er meddelt et forsikrings- eller genforsikringsselskab, i tilfælde af, at selskabet ikke opfylder minimumskapitalkravet, og tilsynsmyndighederne finder, at den forelagte finansieringsplan tydeligvis er utilstrækkelig, eller det pågældende selskab ikke efterlever den godkendte plan inden for en frist på tre måneder regnet fra det tidspunkt, hvor det blev konstateret, at minimumskapitalkravet ikke var opfyldt.

2. I tilfælde af tilbagekaldelse eller bortfald af tilladelsen underretter tilsynsmyndighederne i hjemlandet tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater herom, og disse myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forsikrings- eller genforsikringsselskabet i at påbegynde nye forretninger på deres område.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet træffer sammen med sidstnævnte myndigheder alle egnede foranstaltninger til beskyttelse af de sikredes interesser og begrænser navnlig den frie rådighed over forsikringsselskabets aktiver i medfør af artikel 140.

3. Enhver beslutning om tilbagekaldelse af en tilladelse skal indeholde en udførlig begrundelse og meddeles det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab.«

6 Artikel 268, der har overskriften »Definitioner«, og som er indeholdt i direktivets afsnit IV med overskriften »Sanering og likvidation af forsikringsselskaber«, fastsætter:

»1. I dette afsnit forstås ved:

a) »kompetente myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation

[…]

d) »likvidation«: en kollektiv procedure, som medfører, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf i givet fald udloddes blandt kreditorerne, selskabsdeltagerne eller medlemmerne, og som nødvendigvis indebærer en eller anden form for indgriben fra de kompetente myndigheder, herunder afslutning af den kollektive procedure med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning, uanset om den er baseret på insolvens, og uanset om den er frivillig eller tvungen

[…]«

7 Artikel 273 i direktiv 2009/138, der har overskriften »Indledning af likvidation [og u]nderretning af tilsynsmyndighederne«, har følgende ordlyd:

»1. Kun de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe afgørelse om indledning af likvidation af et forsikringsselskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater. En sådan afgørelse kan træffes, uden at der eller efter at der er vedtaget saneringsforanstaltninger.

2. En afgørelse om indledning af likvidation af et forsikringsselskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater, vedtaget i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning anerkendes uden videre i hele [EU] og får retsvirkning dér, så snart den får retsvirkning i den medlemsstat, hvor likvidationen indledes.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks hjemlandets tilsynsmyndigheder om afgørelsen om at indlede likvidation, om muligt inden den indledes og ellers umiddelbart derefter.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater om afgørelsen om at indlede likvidation, herunder de mulige konkrete følger af den pågældende likvidation.«

8 Direktivets artikel 274 med overskriften »Lovvalg« fastsætter:

»1. Afgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringsselskab, likvidationsbehandlingen og dennes retsvirkninger er underlagt hjemlandets lovgivning, medmindre andet er fastsat i artikel 285-292.

2. Hjemlandets lovgivning fastlægger mindst følgende:

a) hvilke aktiver der indgår i boet, og hvordan der skal forholdes med hensyn til aktiver, som er erhvervet af forsikringsselskabet efter indledningen af likvidationen

b) forsikringsselskabets og likvidators respektive beføjelser

c) på hvilke betingelser der kan foretages gyldig modregning

d) likvidationens følger for løbende aftaler, som forsikringsselskabet er part i

e) likvidationens følger for søgsmål, som enkeltstående kreditorer har indledt, bortset fra verserende retssager som omhandlet i artikel 292

f) de fordringer, der skal anmeldes i forsikringsselskabets bo, og hvordan der skal forholdes med hensyn til fordringer, som er opstået efter indledningen af likvidationen

g) reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer

h) reglerne for udlodning af provenuet ved realisation af aktiverne, rangordenen, samt hvilke rettigheder de kreditorer har, som har opnået delvis fyldestgørelse efter indledningen af likvidationen på grundlag af en tinglig rettighed eller ved modregning

i) betingelserne for og virkningerne af afslutningen af likvidationen, navnlig ved tvangsakkord

j) kreditorers rettigheder efter afslutningen af likvidationen

k) hvilken part der skal betale omkostninger og udgifter i forbindelse med likvidationen, og

l) reglerne for nullitet, omstødelse eller anfægtelse af retshandler, som er til skade for samtlige kreditorer.«

9 Direktivets artikel 292 er affattet således:

»Virkningerne af en saneringsforanstaltning eller en likvidation for en verserende retssag om et aktiv eller en rettighed i massen, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer.«

Bulgarsk ret

10 Kodeks za zastrahovaneto (forsikringsloven, herefter »KZ«) fastsætter følgende i artikel 624:

»(1) En afgørelse om at indlede en likvidations- eller insolvensprocedure med hensyn til et forsikringsselskab, der er blevet meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, har virkning i Bulgarien fra det tidspunkt, hvor den får virkning i den pågældende medlemsstat.

(2) Når [finanstilsynskommissionen] af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat underrettes om indledning af en likvidations- eller insolvensprocedure, træffer den foranstaltninger til at underrette offentligheden.

(3) Underretning, jf. stk. 2, omfatter oplysninger om den administrative eller retslige myndighed, som er kompetent med hensyn til likvidation eller insolvens i den anden medlemsstat, om den gældende lovgivning og om den udpegede likvidator eller kurator.«

11 KZ's artikel 630 har følgende ordlyd:

»(1) Bulgarsk ret er den ret, der finder anvendelse på likvidations- eller insolvensproceduren over for et forsikringsselskab, medmindre andet er fastsat herom i dette afsnit.

(2) Ansættelseskontrakter og -forhold er underlagt de bestemmelser i den medlemsstats lovgivning, som finder anvendelse på disse ansættelseskontrakter og -forhold.

(3) Aftaler om overdragelse af en brugsret eller overførsel af ejendomsretten til fast ejendom, der er beliggende på en medlemsstats område, er underlagt denne medlemsstats lovgivning.

(4) Et forsikringsselskabs rettigheder, der vedrører fast ejendom, et skib eller et luftfartøj, og som er noteret i et offentligt register i en medlemsstat, er underlagt denne medlemsstats lovgivning.«

12 Artikel 43 i Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (lov om international privatret) er sålydende:

»(1) Retsinstansen eller en anden retshåndhævende myndighed undersøger af egen drift indholdet af den udenlandske lovgivning. Den nævnte retsinstans eller myndighed kan anvende de midler, der er fastsat i internationale traktater, anmode justitsministeriet eller en anden myndighed om oplysninger og indhente udtalelser fra eksperter og specialiserede organer.

(2) Parterne kan fremlægge dokumenter, der redegør for indholdet af de bestemmelser i den udenlandske lovgivning, som de støtter deres sag eller indsigelser på, eller på anden vis samarbejde med retsinstansen eller en anden retshåndhævende myndighed.

(3) Når det er fastlagt, hvilken lovgivning der finder anvendelse, kan retsinstansen eller en anden retshåndhævende myndighed pålægge parterne at bidrage til at redegøre for indholdet heraf.«

Cypriotisk ret

13 Det fremgår af artikel 220 i O peri Etairion Nomos (lov om selskaber), at når der træffes afgørelse om indledning af en likvidations- eller insolvensprocedure eller udpeges en midlertidig likvidator, kan en sag kun anlægges eller en procedure kun indledes eller fortsættes med den kompetente retsinstans' tilladelse, og i det tilfælde finder de af denne retsinstans fastsatte betingelser anvendelse.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 Bulstrad, som er et forsikringsselskab registreret i Bulgarien, har anlagt sag ved Sofiyski rayonen sad (kredsdomstol i Sofia, Bulgarien) med påstand om, at Olympic, der er et forsikringsselskab registreret i Cypern, tilpligtes at betale selskabet et beløb på 7 603,63 bulgarske leva (BGN) (ca. 3 887 EUR) med tillæg af omkostninger ved likvidation på 25,00 BGN (ca. 13 EUR) for en forsikringserstatning, som den i overensstemmelse med en »kasko«-forsikringspolice, som CD havde tegnet hos selskabet, udbetalte til føreren af et køretøj, der blev beskadiget i forbindelse med et trafikuheld. Bulstrad har gjort gældende, at AB den 5. januar 2018 i byen Bansko (Bulgarien), idet han pludselig åbnede den forreste venstre dør i sit private køretøj, der var parkeret på vejen, var skyld i en skade på CD's bil, som kørte på vejen og passerede ham tæt.

15 Ifølge Bulstrad var AB's ansvar på tidspunktet for skaden dækket af en ansvarsforsikring, som var tegnet hos Olympic.

16 Idet Bulstrad var af den opfattelse, at selskabet som følge af udbetalingen af forsikringserstatningen til CD var indtrådt i sin forsikringstagers rettigheder over for AB og dennes forsikringsselskab, fremsatte det et regreskrav over for Olympic, som sidstnævnte modtog den 6. juli 2018, men de således krævede beløb er imidlertid ikke blevet udbetalt til Bulstrad.

17 Olympic har nemlig såvel formelt som materielt bestridt Bulstrads påstand.

18 Under sagen er den forelæggende ret blevet oplyst om, at de kompetente cypriotiske myndigheder havde tilbagekaldt Olympics tilladelse for manglende overholdelse af de tilsynsmæssige krav, og om, at der for dette forsikringsselskab var blevet udpeget en midlertidig likvidator, som varetager og kontrollerer alle de økonomiske og retlige rettigheder, som selskabet har eller synes at have.

19 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at disse handlinger fra de cypriotiske myndigheder udgør en »afgørelse om at indlede en [likvidationsprocedure] med hensyn til et forsikringsselskab« som omhandlet i KZ's artikel 624, og har ved kendelse af 26. september 2018 udsat hovedsagen. I overensstemmelse med de bestemmelser i KZ, hvorved direktiv 2009/138 er blevet gennemført i bulgarsk ret, er afgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringsselskab, selve likvidationsproceduren og retsvirkningerne heraf nemlig underlagt lovgivningen i hjemlandet for det forsikringsselskab, der dækker risikoen, hvilket i det foreliggende tilfælde vil sige cypriotisk ret. Sidstnævnte fastsætter udsættelse af procedurerne over for ethvert forsikringsselskab, for hvilket de kompetente cypriotiske myndigheder har udpeget en midlertidig likvidator.

20 Bulstrad har imidlertid anmodet om genoptagelse af hovedsagen med den begrundelse, at denne sag er blevet udsat med urette, henset til den af Varhoven kasatsionen sad (den øverste kassationsdomstol, Bulgarien) anlagte fortolkning af de relevante bestemmelser. I henhold til denne fortolkning kan de to ovennævnte handlinger fra de cypriotiske myndigheders side ikke anses for at udgøre et hjemlands »afgørelse om at indlede en [likvidationsprocedure] med hensyn til et forsikringsselskab« som omhandlet i den lovgivning, der blev vedtaget med henblik på gennemførelsen i bulgarsk ret af artikel 274 i direktiv 2009/138. Eftersom en sådan afgørelse ikke foreligger, er det følgelig med urette, at den forelæggende ret har fastslået, at cypriotisk ret finder anvendelse på bekostning af bulgarsk ret, der ikke fastsætter nogen tilsvarende bestemmelse med krav om udsættelse af proceduren.

21 Som svar på anmodningen om genoptagelse af sagen anmodede den forelæggende ret den bulgarske finanstilsynskommission om at angive, om den var i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt der var indledt en likvidations- eller insolvensprocedure over for Olympic ved den kompetente cypriotiske retsinstans, og om for det tilfælde, at en sådan procedure var blevet indledt, at oplyse, på hvilket trin denne procedure befandt sig, og om der var blevet udpeget en likvidator eller en kurator. Ved skrivelse af 19. marts 2019 svarede denne finanstilsynskommission, at den på dette tidspunkt ikke havde modtaget nogen oplysning om, at den kompetente cypriotiske myndighed havde indledt en likvidationsprocedure over for Olympic.

22 KZ's artikel 630 skal ifølge den forelæggende ret fortolkes i lyset af artikel 274 i direktiv 2009/138 og af 117.-121. samt 125. betragtning til direktivet. Det følger heraf, at følgerne af indledningen af en insolvensprocedure skal afgøres efter cypriotisk ret.

23 Den forelæggende ret har under udøvelse af sine kompetencer i henhold til artikel 43 i lov om international privatret af egen drift fastslået, at cypriotisk ret finder anvendelse, og heraf konkluderet, at afviklingen af andre procedurer er underlagt en tilladelse fra den myndighed, som er kompetent på insolvensområdet.

24 Den nævnte ret er følgelig af den opfattelse, at den skal udsætte hovedsagen og opfordre Bulstrad til at anmelde sine fordringer efter de i cypriotisk ret fastsatte regler herom, idet den har præciseret, at en eventuel accept af disse regler vil medføre en afslutning af hovedsagen. Sidstnævnte kan kun fortsætte sin gang, såfremt den myndighed, som er kompetent på insolvensområdet, giver en sådan tilladelse, eller såfremt der bliver fremlagt beviser for, at fordringerne ikke er blevet anerkendt efter de i cypriotisk ret fastsatte regler herom.

25 På denne baggrund har Sofiyski rayonen sad (kredsdomstol i Sofia) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal det ved fortolkningen af artikel 630 i [KZ] i lyset af artikel 274 i [direktiv 2009/138] lægges til grund, at en afgørelse fra en myndighed i en medlemsstat om at [tilbagekalde] en forsikringsvirksomheds tilladelse og udpege en foreløbig likvidator for virksomheden, uden at den retslige likvidationsbehandling er indledt, udgør en »afgørelse om at indlede likvidation«?

2) Når lovgivningen i den medlemsstat, hvor en forsikringsvirksomhed, hvis tilladelse er blevet inddraget[,] og for hvilken der er udpeget en foreløbig likvidator, har sit hjemsted, fastsætter, at alle retssager mod dette selskab skal udsættes i tilfælde af udpegelse af en foreløbig likvidator, skal disse bestemmelser da anvendes af de andre medlemsstater som omhandlet i artikel 274 i [direktiv 2009/138] også i tilfælde, hvor dette ikke er udtrykkeligt fastsat i deres nationale ret?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

26 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 274 i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at en afgørelse, der er truffet af en myndighed i et forsikringsselskabs hjemland, og hvorved det besluttes at tilbagekalde selskabets tilladelse og udpege en midlertidig likvidator for dette, uden at en retsafgørelse om indledning af en likvidationsprocedure formelt er blevet vedtaget, udgør en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« i denne artikels forstand.

27 Besvarelsen af dette spørgsmål vil gøre det muligt at afgøre, om den i hovedsagen omhandlede afgørelse er omfattet af den gensidige anerkendelse, der er fastsat i artikel 273, stk. 2, i direktiv 2009/138.

28 Med henblik på at besvare det første forelagte spørgsmål skal det bemærkes, at selv om det fremgår af det nævnte direktivs artikel 274, at afgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringsselskab, selve likvidationsbehandlingen og retsvirkningerne heraf er underlagt lovgivningen i dette forsikringsselskabs hjemland, skal spørgsmålet om, hvad der udgør en sådan afgørelse og en sådan procedure, afgøres i overensstemmelse med direktivets artikel 268, som indeholder en definition af, hvad der i direktivets afsnit IV forstås ved en række begreber.

29 I denne henseende fastsætter artikel 268, stk. 1, litra d), i direktiv 2009/138, at begrebet »likvidation« omfatter en kollektiv procedure, som medfører, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf i givet fald udloddes blandt kreditorerne, selskabsdeltagerne eller medlemmerne, og som nødvendigvis indebærer en eller anden form for indgriben fra de kompetente myndigheder, hvilket i overensstemmelse med direktivets artikel 268, stk. 1, litra a), vil sige de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation.

30 Det følger heraf, at for at en afgørelse skal kunne anses for en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« som omhandlet i artikel 274 i direktiv 2009/138, skal den pågældende likvidationsprocedure opfylde to betingelser.

31 Denne procedure skal for det første have til formål, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf i givet fald udloddes blandt kreditorerne, selskabsdeltagerne eller medlemmerne, og for det andet nødvendigvis indebære en indgriben fra de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation.

32 Da disse to betingelser er kumulative, udelukker den omstændighed, at en midlertidig likvidator ikke er beføjet til at realisere det pågældende forsikringsselskabs aktiver eller fyldestgøre selskabets kreditorer med dette udbytte, at afgørelsen om at udpege en sådan likvidator kan indebære, at likvidation som omhandlet i direktivets artikel 268, stk. 1, litra d), er indledt eller foreligger.

33 I det foreliggende tilfælde tilkommer det følgelig den forelæggende ret at efterprøve, om den udpegede midlertidige likvidator råder over sådanne beføjelser i lyset af cypriotisk ret.

34 I denne henseende skal det bemærkes, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse, at selv om den ved direktiv 2009/138 indførte sondring mellem en afgørelse om tilbagekaldelse af det pågældende forsikringsselskabs tilladelse og afgørelsen om at indlede en likvidationsprocedure over for dette selskab peger på, at den sidstnævnte afgørelse ikke skal forveksles med den førstnævnte, kan en afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse anses for at svare til en afgørelse om at indlede en likvidationsprocedure, såfremt de to betingelser, som er omhandlet i nærværende doms præmis 31, er opfyldt.

35 Den første af disse betingelser er imidlertid kun opfyldt, såfremt det af lovgivningen i det pågældende forsikringsselskabs hjemland fremgår, at tilbagekaldelsen af dette forsikringsselskabs tilladelse medfører en automatisk indledning af den likvidationsprocedure, der gør det muligt at realisere forsikringsselskabets aktiver eller fyldestgøre dets kreditorer med udbyttet, uden at en særskilt myndighed skal vedtage en formel afgørelse med henblik herpå.

36 Det følger af det ovenstående, at det første forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 274 i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at en afgørelse, der er truffet af den myndighed, som har kompetence til at tilbagekalde det pågældende forsikringsselskabs tilladelse og til at udpege en midlertidig likvidator, kun kan udgøre en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« i denne artikels forstand, såfremt lovgivningen i dette forsikringsselskabs hjemland fastsætter enten, at denne midlertidige likvidator er beføjet til at realisere det nævnte forsikringsselskabs aktiver og til at udlodde provenuet blandt dets kreditorer, eller at tilbagekaldelsen af forsikringsselskabets tilladelse medfører en automatisk indledning af likvidationsproceduren, uden at en særskilt myndighed skal vedtage en formel afgørelse med henblik herpå.

Det andet spørgsmål

37 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 274 i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at en lovgivning i et forsikringsselskabs hjemland, der fastsætter udsættelse af enhver retslig procedure over for dette forsikringsselskab i tilfælde af tilbagekaldelse af selskabets tilladelse og udpegelse af en midlertidig likvidator for dette, skal anvendes af retsinstanserne i de øvrige medlemsstater, selv om de sidstnævntes lovgivninger ikke fastsætter en sådan regel.

38 Det følger af besvarelsen af det første spørgsmål, at det kun er, hvis et forsikringsselskabs hjemlands vedtagelse af en afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse og om udpegelse af en midlertidig likvidator kan anses for en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« som omhandlet i afsnit IV i direktiv 2009/138, at denne afgørelse i overensstemmelse med direktivets artikel 273, stk. 2, uden videre anerkendes i hele EU og få retsvirkning dér, så snart dette er tilfældet i den medlemsstat, hvor likvidationen indledes.

39 I medfør af artikel 274, stk. 2, litra e), i direktiv 2009/138 gælder denne gensidige anerkendelse også de følger, som indledningen af likvidationen har for de søgsmål, som enkeltstående kreditorer har indledt, bortset fra verserende retssager som omhandlet i direktivets artikel 292, der fortsat udelukkende afgøres efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer.

40 Det følger heraf, at når en afgørelse truffet af hjemlandet skal anses for en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« som omhandlet i afsnit IV i direktiv 2009/138, og når denne medlemsstats lovgivning fastsætter, at denne afgørelse medfører udsættelse af samtlige retslige procedurer indledt over for det pågældende selskab, skal de retslige procedurer, der verserer i andre medlemsstater, af denne grund ligeledes udsættes, bortset fra dem, som er omfattet af anvendelsesområdet for den undtagelse, der er anført i den foregående præmis.

41 Derimod opstiller artikel 273, stk. 2, i direktiv 2009/138 på ingen måde noget krav om en gensidig anerkendelse af følgerne af en afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse eller om udpegelse af en midlertidig likvidator, såsom den i hovedsagen omhandlede, når sidstnævnte ikke har karakter af en afgørelse om at indlede en likvidationsprocedure. Heraf følger, at spørgsmålet om, hvorvidt den forelæggende ret i denne situation skal eller i det mindste kan udsætte en verserende procedure i overensstemmelse med det, der er fastsat i hjemlandets lovgivning, uden at dette er fastsat i den nævnte retsinstans' nationale ret, hverken skal besvares under anvendelsen af denne bestemmelse eller af direktivets artikel 274.

42 Det følger af det ovenstående, at det andet forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 274 i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at selv om de betingelser, der kræves for, at en afgørelse om tilbagekaldelse af et forsikringsselskabs tilladelse og om udpegelse af en midlertidig likvidator for selskabet kan udgøre en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« i denne artikels forstand, ikke er opfyldt, indeholder den nævnte artikel ikke nogen forpligtelse for de øvrige medlemsstaters retsinstanser til at anvende det pågældende forsikringsselskabs hjemlands lovgivning, som fastsætter udsættelse af samtlige retslige procedurer indledt over for dette selskab.

Sagsomkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

1) **Artikel 274 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013, skal fortolkes således, at en afgørelse, der er truffet af den myndighed, som har kompetence til at tilbagekalde det pågældende forsikringsselskabs tilladelse og til at udpege en midlertidig likvidator, kun kan udgøre en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« i denne artikels forstand, såfremt lovgivningen i dette forsikringsselskabs hjemland fastsætter enten, at denne midlertidige likvidator er beføjet til at realisere det nævnte forsikringsselskabs aktiver og til at udlodde provenuet blandt dets kreditorer, eller at tilbagekaldelsen af forsikringsselskabets tilladelse medfører en automatisk indledning af likvidationsproceduren, uden at en særskilt myndighed skal vedtage en formel afgørelse med henblik herpå.**

2) **Artikel 274 i direktiv 2009/138, som ændret ved direktiv 2013/58, skal fortolkes således, at selv om de betingelser, der kræves for, at en afgørelse om tilbagekaldelse af et forsikringsselskabs tilladelse og om udpegelse af en midlertidig likvidator for selskabet kan udgøre en afgørelse »om at indlede likvidation af et forsikringsselskab« i denne artikels forstand, ikke er opfyldt, indeholder den nævnte artikel ikke nogen forpligtelse for de øvrige medlemsstaters retsinstanser til at anvende det pågældende forsikringsselskabs hjemlands lovgivning, som fastsætter udsættelse af samtlige retslige procedurer indledt over for dette selskab.**

Underskrifter